Сборник съдебна практика

ЗАКЛЮЧЕНИЕ НА ГЕНЕРАЛНИЯ АДВОКАТ
J. KOKOTT
представено на 3 март 2016 година[1]

Дело C-158/15

Elektriciteits Produktiemaatschappij Zuid-Nederland EPZ NV
срещу
Bestuur van de Nederlandse Emissieautoriteit
(Преюдициално запитване, отправено от Raad van State

(Държавен съвет, Нидерландия)

„Законодателство в областта на околната среда — Директива 2003/87/ЕО — Схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове — Понятие за „инсталация“ — Регламент (ЕС) № 601/2012 — Мониторинг на емисии на парникови газове — Гориво, изнесено от инсталацията“

I – **Въведение**

1. Схемата за търговия с квоти за емисии съгласно Директива 2003/87/ЕО[2] е един от най-важните инструменти на Съюза за предотвратяване на изменението на климата. В рамките на тази схема топлоелектроцентралите са длъжни да придобият права на емисии за отделените при производството на електрическа енергия емисии на CO_2, така наречените квоти. Преюдициалното запитване се отнася до въпроса дали това включва и емисиите на CO_2, отделени при самозагряване на каменни въглища, съхранявани в депото на електроцентралата.

2. Включването на тези емисии би означавало да се приеме, че депото е част от инсталацията на електроцентралата по смисъла на Директива 2003/87. Приложимото в случая определение за „инсталация“ не се ограничава до текста на тази директива, а се използва с до голяма степен идентична формулировка в много по-общата Директива относно емисиите от промишлеността[3], където то има централно значение. В настоящото производство Съдът за първи път ще се произнесе по това понятие. И макар да не е задължително тълкуването на определение в дадена директива да важи и за друга директива, настоящият случай все пак има преюдициално значение.

1 — Език на оригиналния текст: немски.

2 — Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 октомври 2003 година за установяване на схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове в рамките на Общността и за изменение на Директива 96/61/ЕО на Съвета (ОВ L 275, стр. 32; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 10, стр. 78), последно изменена с Регламент (ЕС) № 421/2014 […] за изменение на Директива 2003/87 […], с оглед на изпълнението до 2020 година на международно споразумение за прилагане на единна, основана на пазарна глобална мярка за емисиите от международната авиация (ОВ L 129, стр. 1).

3 — Директива 2010/75/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 година относно емисиите от промишлеността (комплексно предотвратяване и контрол на замърсяването) (ОВ L 334, стр. 17).

3. Дори ако се приеме, че складът е част от инсталацията на електроцентралата, емисиите, които са предмет на спора, все пак не биха се вземали предвид, ако изгорелите в резултат на самозагряване въглищата следва да се считат за гориво, изнесено от инсталацията по смисъла на член 27, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 601/2012[4].

II – **Правна уредба**

A – *Директива 2003/87*

4. Приложното поле на Директива 2003/87 е определено в член 2, параграф 1 от нея:

„Настоящата директива следва да се прилага спрямо емисии от дейностите, изброени в приложение I, и парниковите газове, изброени в приложение II“.

5. От определенията в член 3 от Директива 2003/87 от значение за случая са следните три:

„За целите на настоящата директива се прилагат следните определения:

б) „емисии“ означава отделянето на парникови газове в атмосферата от източници в инсталация […];

[…]

д) „инсталация“ означава стационарно техническо съоръжение за осъществяване на една или повече от дейностите, изброени в приложение I, както и всякакви други дейности, пряко отнасящи се до тях, които имат техническа връзка с дейностите, осъществявани на този обект и които биха могли да повлияят върху емисиите и замърсяването;

[…]

у) „изгаряне“ означава всяко окисление на горива, независимо от начина, по който се използва топлинната, електрическата или механичната енергия, произведена чрез този процес, и всички други пряко свързани с това дейности, включително и пречистване на отпадъчните газове;

[…]“.

6. Задължението за връщане на квоти за емисии на парникови газове е уредено в член 12, параграф 3 от Директива 2003/87:

„Държавите членки гарантират, че до 30 април всяка година операторът на всяка инсталация връща определен брой квоти, различни от квотите, издадени съгласно глава II, равен на общото количество емисии, изпуснати от тази инсталация през предходната календарна година, като това е проверено в съответствие с член 15, както и че те са отменени впоследствие“.

4 — Регламент на Комисията от 21 юни 2012 година относно мониторинга и докладването на емисиите на парникови газове съгласно Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L стр. 181, стр. 30).

7. Изгарянето на горива в инсталации с обща номинална топлинна мощност, превишаваща 20 MW, е една от дейностите, посочени в приложение I към Директива 2003/87. Във въведението към това приложение се уточнява кои процеси при изгарянето следва да се вземат предвид:

„3. Когато се изчислява общата номинална топлинна мощност на инсталация, за да се вземе решение дали да бъде включена в схемата на Общността, се сумират номиналните топлинни мощности на всички технически съоръжения, които са част от нея и в които горивата се изгарят в инсталацията. Тези съоръжения биха могли да включват всички видове парни котли, факелни тръби, турбини, нагреватели, топилни, инсинератори, пещи за калциниране, пещи за изпичане, пещи, сушилни, двигатели, горивни клетки, съоръжения за циклично химическо изгаряне, запалителни устройства и термични или каталитични съоръжения за доизгаряне. Съоръжения с обща номинална топлинна мощност под 3 MW и съоръжения, които използват изключително биомаса, не се вземат предвид за целите на настоящото изчисление. […]

[…]

5. Когато се установи, че в дадена инсталация е превишена праговата стойност на мощността на която и да е дейност по настоящото приложение, всички съоръжения, в които се изгарят горива, различни от съоръженията за изгаряне на опасни или твърди битови отпадъци, се включват в разрешителното за емисии на парникови газове“.

Б – *Регламент № 601/2012*

8. Съгласно член 1 от Регламент № 601/2012 в него са формулирани правилата за мониторинг и докладване в съответствие с Директива 2003/87/ЕО на емисиите на парникови газове и данните за дейността през периода на търговия в рамките на Европейската схема за търговия с емисии, започващ на 1 януари 2013 г., както и в следващите периоди на търговия.

9. Съгласно член 5 от Регламент № 601/2012 мониторингът следва да бъде пълен:

„Мониторингът и докладването следва да бъдат пълни и да обхващат всички горивни и технологични емисии, от всички източници на емисии и пораждащи емисии потоци на горива/материали, използвани за дейности, посочени в приложение I към Директива 2003/87/ЕО, както и за другите съответни дейности, включени съгласно член 24 от същата Директива, и то на всички видове парникови газове, специфицирани по отношение на тези дейности, като в същото време да не се прави двойно отчитане.

Операторите на инсталации и операторите на въздухоплавателни средства следва да прилагат подходящи мерки за предотвратяване на всякакви липси на данни за докладвания период“.

10. Член 20, параграф 1 от Регламент № 601/2012 уточнява границите на извършвания от оператора мониторинг:

„Операторът следва да дефинира за всяка инсталация граници на мониторинга.

В рамките на тези граници операторът следва да включи всички съответни емисии на парникови газове от всички източници на емисии и пораждащи емисии потоци от горива/материали, свързани с дейностите на инсталацията и посочени в приложение I към Директива 2003/87/ЕО, както и с дейностите и парниковите газове, включени допълнително от съответната държава членка съгласно член 24 от Директива 2003/87/ЕО.

Операторът следва да включи също емисиите от редовно провеждани дейности и от извънредни събития, включително при пускания и спирания и аварийни ситуации по време на докладвания период, с изключение на емисиите от подвижни съоръжения за транспортни цели“.

11. Член 21, параграф 1 от Регламент № 601/2012 се отнася до избора на мониторингова методика:

„За мониторинга на емисиите от дадена инсталация, операторът следва да избере да прилага или изчислителна, или измервателна методика, в съответствие със съответните разпоредби на настоящия регламент.

Изчислителна методика е определянето на емисиите в зависимост от пораждащите емисии потоци от горива и материали, като се използват данни за дейността, получени от измервателни системи и допълнителни параметри, определени чрез лабораторни анализи, или възприети стойности (default values). Изчислителната методика може да бъде реализирана посредством стандартната методика съгласно член 24 или методиката на масовия баланс съгласно член 25.

[…]“.

12. Член 27 от Регламент № 601/2012 урежда определянето на данните за дейността:

„1. Операторът следва да определя данните за дейността по отношение на даден пораждащ емисии поток по един от следните начини:

а) на база непрекъснато измерване на показателите на процеса, причиняващ емисиите;

б) на база обобщаване на данните от измерването на раздено доставяни количества, като се вземат предвид съответните промени в складовите запаси.

2. За целите по буква б) от параграф 1, количеството гориво или преработен материал за докладвания период следва да се изчислява като количеството закупено гориво или материал през докладвания период минус изнесеното от инсталацията количество гориво или материал, плюс складовите запаси от гориво или материал в началото на докладвания период минус складовите запаси от гориво или материал в края на докладвания период.

[…]“.

III – **Факти и преюдициално запитване**

13. Elektriciteits Produktiemaatschappij Zuid-Nederland EPZ NV (наричано по-нататък „EPZ“) експлоатира топлоелектрическа централа на въглища в зоната на морското пристанище и индустриалната зона Влисинген Ост в близост до Борзеле в нидерландската провинция Зееланд. Електроцентралата понастоящем разполага с мощност от 406 MW и за нея се изразходват средно по 2 500 тона каменни въглища на ден. Въглищата се доставят на кораб до едно от пристанищата в района. Доставчик е фирмата превозвач OVET със седалище, намиращо се недалеч от пристанището. След разтоварването им от кораба предназначените за EPZ въглища се претоварват от OVET на два подвижни шлепа и след това се доставят в депото на EPZ за съхранение, наричано често и въглищен парк.

14. Центърът на въглищния парк е на разстояние от около 800 метра от периферията на топлоелектрическата централа. Обществен автомобилен път разделя поземления имот, на който се намира топлоелектрическата централа, от депото за съхранение. С помощта на скрепер въглищата се изгребват от депото за съхранение и се изсипват върху транспортна лента. Тази лента преминава над обществения автомобилен път и достига до топлоелектрическата централа. Там въглищата се смилат и подават към горивната инсталация.

15. Във въглищния парк EPZ разполага с капацитет на съхранение, равен приблизително на товара на два кораба. Въглищата остават на склад между половин и една година, преди да бъдат изгорени в електроцентралата.

16. EPZ е оператор, за който се прилага схемата за търговия с емисии, и затова е длъжно да връща квоти за емисии на парникови газове. Количеството на необходимите квоти се определя по количеството на доставените въглища. EPZ подава заявление с искане това количество да се намали с фиксиран процент.

17. Междувременно вече се спори единствено дали самозагряването на въглищата обосновава намаляване на общото количество. Под това се разбира, че част от въглищата се губи по време на съхраняването им във въглищния парк поради изгаряне в резултат на процес на самозагряване. Кислородът от въздуха от междините в каменните въглища взаимодейства с тях и генерира топлина, което предизвиква загуба на част от въглищата. Този процес действително води до емисия на CO_2, но не допринася за производството на електричество в електроцентралата.

18. Поради това нидерландският Държавен съвет отправя до Съда на Европейския съюз следните преюдициални въпроси:

„1. Обхваща ли понятието „инсталация“ по смисъла на член 3, буква д) от Директива 2003/87 фактическа ситуация като разглежданата в конкретния случай, в който въглища се съхраняват във въглищен парк и в резултат на тяхното самозагряване се отделят емисии на CO_2, като центърът на въглищния парк се намира на разстояние от около 800 метра от периферията на топлоелектрическата централа, двата поземлени имота са разделени от обществен автомобилен път и въглищата се доставят от депото за съхранение до вътрешността на електроцентралата по транспортна лента, която преминава над автомобилния път?

2. Може ли фактическа ситуация като разглежданата в конкретния случай, в който вследствие на изгаряне поради самозагряване се реализират загуби на въглища по време на тяхното съхраняване във въглищен парк, да се подведе под израза „изнесеното от инсталацията […] гориво“ съгласно член 27, параграф 2 от Регламент № 601/2012?“.

19. Писмени становища са представили EPZ, Кралство Нидерландия и Комисията. Тъй като Съдът е счел, че въз основа на тези писмени становища е събрал достатъчно данни, той е решил съгласно член 76, параграф 2 от Процедурния правилник да не провежда съдебно заседание.

IV – **Правен анализ**

20. Съгласно член 12, параграф 3 до 30 април на всяка година операторът на всяка инсталация трябва да върне определен брой квоти, равняващи се на провереното съгласно член 15 общо количество емисии, изпуснати от тази инсталация през предходната календарна година. В случая по главното производство действително все още не се касае за връщането на квоти, а само за проверката съгласно член 15, но резултатът от тази проверка е меродавен за количеството на необходимите квоти.

21. С преюдициалното си запитване Държавният съвет иска да бъде изяснено дали емисии на CO_2, отделени в резултат на самозагряване на въглища, които се съхраняват в склада на топлоелектрическа централа, следва да са покрити с квоти за емисии. Двата въпроса целят да бъде изяснено дали складът е обхванат от схемата на Директива 2003/87 като част от инсталацията на електроцентралата (по този въпрос вж. буква А по-долу) и евентуално, дали изгубеното при самозагряването гориво може да бъде пренебрегнато като „изнесено от инсталацията“ (по този въпрос вж. буква Б по-долу).

А – *По понятието за инсталация*

22. Съгласно член 3, буква д) от Директива 2003/87 „инсталация“ означава стационарно техническо съоръжение за осъществяване на една или повече от дейностите, изброени в приложение I, както и всякакви други дейности, пряко отнасящи се до тях, които имат техническа връзка с дейностите, осъществявани на този обект и които биха могли да повлияят върху емисиите и замърсяването.

23. Изгарянето на горива в инсталации с обща номинална топлинна мощност, превишаваща 20 MW, е една от дейностите, изброени в приложение I към Директива 2003/87. Затова електроцентралата на EPZ, чиято мощност е 406 MW, е обхваната от схемата на Директивата.

24. Действително EPZ изтъква, че съхраняването на въглища не е сред посочените в приложение I към Директива 2003/87 дейности. Складът за въглища би могъл обаче да е част от инсталацията на електроцентралата.

1. По определението за „инсталация“

25. Определението за „инсталация“ в член 3, буква д) от Директива 2003/87 се характеризира с четири елемента. Там става въпрос, първо, за стационарно техническо съоръжение за осъществяване на една или повече от дейностите, изброени в приложение I, както и, второ, на всякакви други дейности, пряко отнасящи се до тях, които, трето, имат техническа връзка с дейностите, осъществявани на този обект, и които, четвърто, биха могли да повлияят върху емисиите и замърсяването.

26. Действително между текстовете на отделните езици съществуват разлики по отношение на въпроса дали пряко отнасящите се до основната дейност други дейности се осъществяват в техническото съоръжение или също извън него[5]. Тези разлики обаче са по-малки, отколкото изглежда.

5 — Комисия, Guidance on Interpretation of „Installation“ and „Operator“ for the Purposes of the IPPC Directive, първа редакция, април 2007 г., стр. 1.

27. Всъщност понятието „техническо съоръжение“ не е дефинирано и затова подлежи на гъвкаво тълкуване. Следователно решаващи трябва да са останалите елементи на определението, тоест пряката свързаност на другата дейност с дейността, посочена в приложението, техническата връзка между двете дейности, както и въздействието върху околната среда.

28. Не е допустимо тези елементи на инсталацията да се тълкуват ограничително, тъй като в противен случай съществува опасност някои емисии на парникови газове да не бъдат причислявани към съответната инсталация и да не попаднат в схемата на Директива 2003/87.

29. Действително съхраняването на въглища в обект на електроцентрала с цел тяхното по-късно изгаряне в електроцентралата не е посочено в приложение I към Директива 2003/87, но от самото определение за „инсталация“ произлиза, че и други дейности са свързани с инсталацията, доколкото се отнасят пряко до основната дейност, в случая до изгарянето. При спорното съхраняване на въглища такова пряко отношение е налице, тъй като съхраняваното гориво е абсолютно необходимо за работата на пещта на електроцентралата.

30. Това пряко отношение се конкретизира чрез признака „техническа връзка“. Такава връзка следва да се предположи, когато съответната дейност е интегрирана в общ технически процес с основната дейност, попадаща в приложното поле на Директива 2003/87. В случая по главното производство такава е налице дори само поради наличието на транспортна лента, достигаща до електроцентралата. За разлика от това обстоятелството, че между двете части на инсталацията има известно разстояние и между тях преминава автомобилен път, е второстепенно.

31. Накрая, предизвиканите от самозагряването емисии на CO_2 показват, че съхраняването може да повлияе на емисиите и на замърсяването. Не могат да бъда изключени и други въздействия от съхраняването на каменни въглища на открито върху околната среда, например във формата на фини прахови частици.

32. Ето защо склад за съхранение на въглища като този по главното производство е част от инсталацията на електроцентралата.

2. По някои специфични определения за „инсталация“

33. Горното заключение се потвърждава от донякъде по-специфично формулираните определения за „инсталация“ в областта на изгарянето на отпадъци съгласно член 42, параграф 1 от Директивата относно емисиите от промишлеността и съгласно член 3, точка 8 от така наречената Директива „Севезо III“ относно контрола на опасностите от големи аварии, които включват опасни вещества[6].

34. При инсталациите за изгаряне на отпадъци съхраняването на склад на отпадъците, тоест на горивото, изрично се определя като част от съответната инсталация. Също и съгласно Директивата „Севезо III“ инсталациите включват складове, които са необходими за тяхната работа.

35. Макар тези две определения да са ориентирани основно към специфичните цели на съответните разпоредби, те също както и определението в Директива 2003/87 имат за цел в пълнота да бъдат взети предвид съответните уреждани от тях въздействия върху околната среда. В това отношение двете специфични определения илюстрират, че инсталациите обичайно включват и необходимото съхраняване на склад.

6 — Директива 2012/18/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 4 юли 2012 г. (ОВ L 197, стр. 1).

36. От по-специален интерес в това отношение представлява определението в областта на изгарянето на отпадъци, тъй като то се отнася до инсталации за изгаряне, а електроцентралата също е инсталация за изгаряне. Това определение показва, че инсталации за изгаряне обичайно разполагат със склад за гориво.

3. По целите на Директива 2003/87

37. EPZ застъпва обаче становището, че с оглед на целите на Директива 2003/87 е необходимо понятието „инсталация“ да се тълкува по-тясно. В тази връзка EPZ по-специално подчертава, че операторът на склад за въглища не може да контролира или предотврати емисиите, породени от самозагряване.

38. Това разбиране се основава на тезата, че пазарният механизъм за търговия с емисионни права трябва да стимулира операторите на инсталации да намалят колкото е възможно повече емисиите на CO_2, които се пораждат от дейността им.

39. Дори ако се приеме, че операторът на склад за въглища действително не може да предотврати самозагряването, EPZ не отчита обстоятелството, че пазарният механизъм при дадени обстоятелства налага цялостен отказ от определени дейности, ако въз основа на разходите за неизбежни емисии те вече не са конкурентоспособни.

40. Следователно и предвид целите на Директива 2003/87 складът за въглища следва да се счита за част от инсталацията на електроцентралата.

4. По Регламент № 601/2012

41. Макар Регламент № 601/2012 на пръв поглед да не дава еднозначен отговор на въпроса дали предизвиканите от склада емисии се вземат предвид, в крайна сметка този регламент не подлага това на съмнение.

42. Разпоредбата на член 20 от Регламента сякаш разкрива възможност да не се взема предвид складът. Съгласно този член операторът на инсталацията следва да дефинира за всяка инсталация граница на мониторинга. Тази норма обаче не може да се разбира в смисъл, че операторът на топлоелектроцентрала може да отдели принадлежащия към нея склад и в резултат от това да не го взема предвид.

43. Това е така, защото правомощието за определяне на граници не се отнася до инсталацията като такава, а само до мониторинга ѝ. Да се ограничи мониторингът по начин, така че определени породени от инсталацията емисии да не бъдат отчетени, би противоречало обаче на целта на мониторинга. Съгласно член 5 от Регламента той следва да бъде пълен и да обхваща всички горивни и технологични емисии, от всички източници на емисии и пораждащи емисии потоци на горива/материали, използвани за дейности, посочени в приложение I към Директива 2003/87. Самозагряването на въглища в склада обаче е също източник на емисии, свързан с дейността на електроцентралата, и поради това трябва да бъде обхванато от мониторинга.

5. По други организационни форми на съхраняването на склад

44. В тази връзка EPZ разбираемо моли да бъде изяснено дали ако съхраняването се организира по друг начин, то би могло да бъде изключено от инсталацията на топлоцентралата. Макар това изясняване да не е абсолютно необходимо за отговора на преюдициалното запитване, то би могло да подпомогне окончателното разрешаване на конфликта между EPZ и компетентните нидерландски органи по въпроса дали складът следва да се вземе предвид. Ето защо Съдът би трябвало да се произнесе по този аспект.

45. Признакът за *техническата* връзка показва, че не става въпрос за икономическата организация на дейността, например дали тя е извършвана от друг оператор (outsourcing). Решаващо е по-скоро дали тази дейност е интегрирана в общ технически процес с основната дейност, която попада в приложното поле на Директива 2003/87.

46. В съответствие с това в шестото съображение, както и в член 4, параграф 3 и член 5, параграф 2 от Директивата относно емисиите от промишлеността, в които се използва почти същото понятие за „инсталация“, законодателят е уредил положението, при което различни оператори експлоатират различни части от инсталацията.

47. Това се потвърждава и от специфичните определения за „инсталация“ в областта на изгарянето на отпадъци и относно контрола на опасностите от големи аварии, които включват опасни вещества. Те показват, че инсталациите не могат да се разглеждат изолирано, а по правило обхващат технически процес, който трябва да се разглежда в неговата цялост.

48. Следователно изборът на техническото средство за свързване на части от инсталацията съвсем не може да бъде решаващ, когато тези части от инсталацията са свързани в общ технически процес. Ето защо използваната транспортна лента е само един пример за техническо свързване. Възможни са и други, не толкова стационарни връзки, като например камиони.

49. При анализа на такъв технически процес разстоянието между склада за гориво и мястото на изгарянето може да служи само на логическата индукция. Колкото по-голямо е разстоянието помежду им, толкова по-малка е вероятността да се касае за непосредствено свързан технически процес. В същото време обаче междинен склад, който се експлоатира изключително за снабдяването на определена електроцентрала, би следвало да се счита за част от инсталацията на електроцентралата, дори да се намира на голямо разстояние от нея.

50. Същото би следвало да важи за снабдяването на други клиенти от същия склад. То би указвало, че складът не е част от инсталацията на електроцентралата. Когато обаче основното предназначение на склада си остава да снабдява електроцентралата, логично би могло да се предположи, че все пак се касае за цялостна инсталация. За това говори и разгледаният по-долу член 27, параграф 2 от Регламент № 601/2012. Разпоредбата на този член очевидно изхожда от това, че от дадена инсталация може да се доставя гориво на други клиенти.

51. От това следва, че складът едва ли може да се отдели от инсталацията чрез други форми на организация. Предприятието по-скоро би трябвало в структурно отношение да отдели съхранението на въглища толкова ясно, че техническата връзка с електроцентралата да е изключена.

6. По отговора на първия въпрос

52. Следователно, в обобщение, на първия въпрос следва да се отговори в смисъл, че топлоелектроцентрала и склад за въглища за нейното снабдяване, в който в резултат на самозагряване се отделят емисии на CO_2, следва да се считат за части от една и съща инсталация по смисъла на член 3, буква д) от Директива 2003/87, ако те са свързани помежду си като части от общ технически процес от работата на електроцентралата.

Б – *По изнасянето от инсталацията*

53. С втория си въпрос Държавният съвет иска да бъде изяснено дали изгорелите поради самозагряване въглища следва да не бъдат вземани предвид при изчисляването на емисиите, тъй като са излезли от инсталацията.

54. Този въпрос се основава на начина на определяне на емисиите, който е регламентиран в член 27, параграф 2 от Регламент № 601/2012. Съгласно тази разпоредба количеството гориво или преработен материал следва да се изчислява като количеството закупено гориво или материал през докладвания период минус изнесеното от инсталацията количество гориво или материал, плюс складовите запаси от гориво или материал в началото на докладвания период минус складовите запаси от гориво или материал в края на докладвания период.

55. Съгласно оповестени от Комисията насоки количество, което е изнесено от инсталацията, означава количество, използвано за други инсталации или части от инсталации, които не са обхванати от схемата на Директива 2003/87[7]. В този смисъл изнасяне от инсталацията е налице, доколкото действително се доставят горива на други инсталации или тези горива се използват за части от предприятието, които действително не са обхванати от схемата.

56. EPZ обаче застъпва становището, че и загубеното при самозагряване гориво следва да се разглежда като изнесено от инсталацията. В това отношение дружеството се опира на съждението, че складът като такъв не бил обхванат от Директива 2003/87.

57. Това съждение в крайна сметка всъщност цели само да измени тълкуването на понятието „инсталация“ по отношение на склада. По вече изложените причини обаче складът е част от инсталацията на електроцентралата. Затова той не може да бъде изваден отново от инсталацията, когато се прилагат правилата за мониторинга на емисиите от инсталацията.

58. По-скоро следва да се установи, че загубеното чрез самозагряване количество въглища не е изнесено от инсталацията, а се окислява в инсталацията, тоест че то изгаря по смисъла на член 3, буква у) от Директива 2003/87. Самозагряването е следствие от съхраняването на гориво за целите на изгарянето му в електроцентралата, което означава, че то е свързано с основната цел на инсталацията, въз основа на която последната е обхваната от схемата на Директива 2003/87.

59. Всяко друго тълкуване на член 27, параграф 2 от Регламент № 601/2012 впрочем би противоречало на целта на член 5 от този регламент, а именно да се осигури пълен мониторинг на всички източници на емисии в инсталацията.

7 — „The Monitoring and Reporting Regulation — General guidance for installations. MRR Guidance document no. 1“ на Европейската комисия от 16 юли 2012 г., стр. 60.

V – **Заключение**

60. Поради изложеното по-горе предлагам на Съда да постанови следното решение:

„1) Топлоелектроцентрала и склад за въглища за нейното захранване, в който в резултат на самозагряването на въглищата се отделят емисии на CO_2, следва да се считат като принадлежащи към една и съща инсталация по смисъла член 3, буква д) от Директива 2003/87/ЕО за установяване на схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове в рамките на Общността, ако те са свързани помежду си като части от общ технически процес при работата на електроцентралата.

2) Каменни въглища, които по време на съхраняването им в склад на електроцентрала изгарят вследствие на самозагряване, не се считат за „изнесено от инсталацията количество гориво“ по смисъла на член 27, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 601/2012 относно мониторинга и докладването на емисиите на парникови газове съгласно Директива 2003/87“.